

Θεμελιώδης γιορτή της Ορθοδοξίας και κατά συνέπεια του νεοελληνικού κράτους ως επίσημη αργία. Είναι η Κοίμηση της Θεοτόκου. Οι πιστοί γιορτάζουν με λαμπρότητα τον θάνατο, την ταφή, την ανάσταση και τη μετάστασή της στους ουρανούς. Σε σχετική εικονογραφία του 12ου αιώνα να εμφανίζεται και το επεισόδιο του Εβραίου Ιεφωνίου, ο οποίος επιχείρησε να σπάσει το φέρετρο της Παναγίας αλλά ο άγγελος επενέβη και απέκοψε τα χέρια του φιλόδοξου δράστη. Αναφέρεται επίσης ότι κατά τη μεταφορά του λειψάνου, για την ταφή, στον κήπο της Γεθσημανής άλλοι φανατικοί Ιουδαίοι αποπειράθηκαν να ανατρέψουν το νεκροκρέβατό της, αλλά τυφλώθηκαν. Αυτά για τους πιστούς. Για τους υπόλοιπους τα προηγούμενα είναι είτε άγνωστα, είτε απίστευτα. Οι πιστοί θα γεμίσουν τους ναούς, οι υπόλοιποι τις παραλίες. Υπάρχει και ένα μικρό κοινό σύνολο που θα κάμει και τα δύο.

Αξημέρωτα πάντως, οι δρόμοι της πρωτεύουσας ήταν άδειοι και η πόλη στα πιο ήρεμά της. Ελάχιστες αναπνοές ζωής από ολιγίστους περιπτεράδες που είχαν φωτίσει και ανοίξει τα λιλιπούτεια πολυκαταστήματά τους.

Στο κέντρο, η πλατεία σύμβολο του αστισμού, ενίοτε και του αστεϊσμού, το βαρύ, ακλόνητο χαρτί της αθηναϊκής κοσμικότητας, το αδούλωτο Κολωνάκι που ούτε οι κατσαπλιάδες των Δεκεμβριανών δεν σκέφτηκαν να ακουμπήσουν, στέκει ενεό και δοκιμαζόμενο από τις εργασίες για το μετρό.

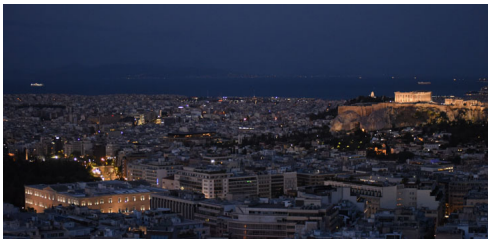
Εντάξει, κάποτε θα αποκατασταθεί η τοπογραφική τάξις. Αλλά η πληγή θα είναι μόνιμη, καθώς η λειτουργία του μετρό θα φέρει μια άνευ προηγουμένου ανάμιξη φυλών, τάξεων και χρωμάτων. Οι μόνιμοι, πέριξ του μπιντέ κάτοικοι, έτσι ο Μάριος Χάκκας προσδιόριζε την πλατεία, οφείλουν να παραδειγματιστούν από το αγωνιστικό πνεύμα των θαμώνων της πλατείας Εξαρχείων που όρθωσαν το ανάστημά τους στην ίδια απειλή.

Στη σιγαλιά της νύστας το Ελληνικό κοινοβούλιο παραμένει φωτεινό σύμβολο της Δημοκρατίας, της Ισονομίας, της Ελευθερίας. Εκεί, εκεί η καρδιά του πολιτεύματος, πάλλεται ασταμάτητα γεμάτη ζωντάνια και αξιοπρέπεια. Ντροπή αιώνια και απαξία παντοτινή σε όσους το αποκάλεσαν κυνοβούλιο.

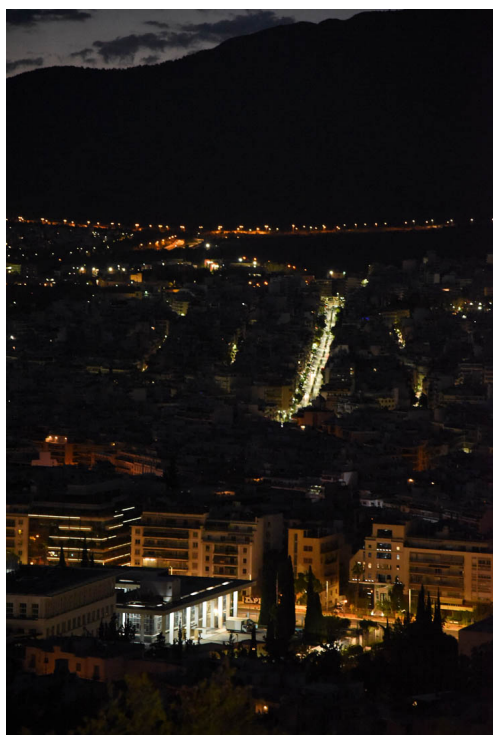
Στο βράχο πάνω, δίπλα στο αρχαιότερο, σπουδαιότερο μνημείο του Δυτικού πολιτισμού, την Ακρόπολη των Αθηνών, η γαλανόλευκη κυματίζει στέλνοντας το μήνυμα του Γένους, το παντοτινό στίγμα «Ελευθερία ή Θάνατος» που τόσο τιμούμε τον 21ον αιώνα.

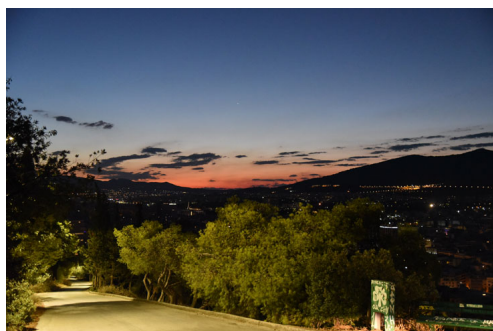
Ιδού και ένα μαγικό κάδρο όπου Κοινοβούλιον και Ακρόπολις ξεχωρίζουν, ως λαμπρά δείγματα, μέσα σε μια πόλη υπόδειγμα ενώ στο άκρο αριστερά διακρίνεται ένα κατάφωτο ποστάλι, φορτωμένο με χιλιάδες θαυμαστές της ημεδαπής ιστορίας. Ο, ιατρός, ο επί του Τουρισμού κρατικός προϊστάμενος, προέβη εις θριαμβευτικές δηλώσεις δια τα πλήθη των αλλοδαπών που συνέρχονται προσηγείς και ταπεινοί στα άγια χώματά μας. Άλλη μια μικρά απόδειξις της αναπτύξεως που απογειώνει την υγιή Οικονομία μας.

Ασφαλώς σε αυτό ομοιογενές, πολιτισμένο πλαίσιο υπάρχουν μηδαμινές ανορθογραφίες. Όπως τούτη από το χώρο στάθμευσης του λόφου του Λυκαβηττού. Τετράτροχο όχημα κατέφθασε, οδηγός συνοδηγός κατανάλωσαν τα προϊόντα ταχυφαγείου, άνοιξαν τις θύρες πέταξαν τα σκουπίδια τους και αναχώρησαν. Τμήμα του νεοελληνικού πολιτισμού και αυτό.

Ιδού το κτίριο της πρεσβείας των συμμάχων μας. Ομότιμοι και φίλοι με άρρηκτους δεσμούς, από τότε που το Ηνωμένο Βασίλειο τους παρέδωσε τα ηνία της προστασίας μας. Στο φόντο, ολόφωτη η οδός Στρατάρχου Αλεξάνδρου Παπάγου που τέμνει του Ζωγράφου. Σχεδόν παράλληλη και ένα χιλιόμετρο νοτιότερα, η οδός Εθνικής Αντιστάσεως που διασχίζει την Καισαριανή, δεν διακρίνεται.

Και ξημερώνει η γιορτινή μέρα. Αισιόδοξη ανατολή φωτίζει την πολιτεία. Και του χρόνου, καλά νάμαστε να τα ζήσουμε, να τα μιλήσουμε.